

Sygn. akt I C 1674/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

27 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Cieszyński

Protokolant Ewelina Kiałka

po rozpoznaniu na rozprawie 27 lutego 2014 roku we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego (...) z siedzibą w K.

przeciwko F. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego F. B. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego (...) z siedzibą w K. kwotę 125.000 zł (sto dwadzieścia pięć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od 04 lipca 2013 roku do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.968 zł tytułem kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1674/13

UZASADNIENIE

Pozwem z 04 lipca 2013 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) Fundusz Inwestycyjny (...) z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego F. B. kwoty 190.975,62 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż 20 sierpnia 2009 roku Bank (...) S.A. z siedzibą we W. zawarł z pozwanym umowę kredytu numer (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się jednocześnie do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Pozwany nie wywiązał się z powyższego zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Powód wskazał następnie, że 24 czerwca 2013 roku zawarł z Bankiem (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której Bank scedował na rzecz powoda całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej z pozwanym. Powód wyjaśnił, że na zobowiązanie pozwanego składają się: należność główna w wysokości 125.000 zł, odsetki karne naliczone za opóźnienia w spłatach zobowiązania przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 57.841,09 zł, odsetki umowne naliczone przez Bank (...) do dnia zawarcia umowy cesji wierzytelności w wysokości 7.578,79 zł oraz odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczone przez powoda od dnia następnego po dniu cesji wierzytelności do 03 lipca 2013 roku w wysokości 555,74 zł.

Postanowieniem z 23 października 2013 roku w sprawie sygn. akt VI Nc-e 1803497/13, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie niniejszej sprawy tutejszemu Sądowi, z uwagi na stwierdzenie braku podstaw do wydania nakazu zapłaty. W ocenie Sądu okoliczności przedstawione w pozwie budziły wątpliwości, przede wszystkim w zakresie braku szczegółowego określenia przez powoda, w jakiej wysokości oraz za jakie okresy naliczono odsetki karne i umowne od kwoty należności głównej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia sprawy:

20 sierpnia 2009 roku pozwany F. B. zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. umowę o kredyt na działalność gospodarczą – biznes ekspres numer (...), na mocy której Bank udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 150.000 zł.

Zgodnie z treścią § 3.05. umowy, w przypadku niewywiązania się pozwanego z terminowej spłaty kredytu lub jego raty, miał on zapłacić Bankowi odsetki od kredytu przeterminowanego, według stawki zmiennej, odpowiadającej trzykrotnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

(dowód: umowa numer (...) o kredyt na działalność gospodarczą k. 30-33)

24 czerwca 2013 roku Bank (...) S.A. we W. na mocy umowy sprzedaży wierzytelności przelał na powoda (...) Fundusz Inwestycyjny (...) z siedzibą w K. wierzytelność wynikającą z umowy kredytowej nr (...), o czym pozwany został poinformowany i wezwany do zapłaty należności.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 24 czerwca 2013 roku k. 26-29;

zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 15-16;

wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 17-18).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo.

W niniejszej sprawie powód dochodził od pozwanego kwoty w łącznej wysokości 190.975,62 zł, na którą składały się kwota niespłaconego kapitału w wysokości 125.000 zł, odsetki karne w wysokości 57.841,09 zł, odsetki umowne w wysokości 7.578,79 zł oraz odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w kwocie 555,74 zł. W trakcie postępowania powód przedłożył dowody w postaci umowy o kredyt numer (...) z 20 sierpnia 2009 roku, umowę sprzedaży wierzytelności z 24 czerwca 2013 roku oraz zawiadomienie pozwanego o dokonanej cesji wraz z wezwaniem go do zapłaty.

Z załączonego do umowy sprzedaży wierzytelności wyciągu wynika, że wśród wierzytelności nabytych przez powoda od Banku (...) S.A., znajdowała się także wierzytelność przysługująca Bankowi wobec pozwanego F. B.. Z dokumentu tego można wywnioskować, że na powoda została między innymi scedowana z tytułu zawartej przez pozwanego umowy kredytu kwota niespłaconego kapitału w wysokości dochodzonej niniejszym pozwem (to jest 125.000 zł) oraz inne zobowiązania finansowe wynikające z niewywiązania się przez pozwanego z zawartej z Bankiem umowy.

W ocenie Sądu za pomocą powyższych dowodów powód w dostatecznym stopniu wykazał swoją wierzytelność wobec F. B. w zakresie należności głównej stanowiącej kwotę niespłaconego kapitału, natomiast nie wykazał swojego roszczenia z tytułu odsetek.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że przedstawiony przez powoda wyciąg z wykazu wierzytelności (a właściwie jego kopia) sporządzony jest niezwykle niestarannie. Jedynie analiza kwot ujętych w tym wyciągu w porównaniu z kwotami dochodzonymi pozwem i szczegółowo opisanymi w jego uzasadnieniu, pozwoliła Sądowi na ustalenie, że wyodrębniona w tym dokumencie kwota 125.000 zł stanowi kwotę niespłaconego kapitału, zaś pozostałe sumy składające się na nabytą przez powoda należność przysługującą wobec pozwanego, mogą stanowić odsetki naliczone

za niewywiązywanie się przez niego ze spornej umowy. Omawiany dokument nie precyzuje jednak, jakie odsetki i za jaki okres były przedmiotem cesji. Powyższe okoliczności nie wynikają także z umowy kredytu nr (...) z 20 sierpnia 2009 roku. Co więcej § 3.05. umowy stanowi, że w przypadku niewywiązania się pozwanego z terminowej spłaty kredytu lub jego raty, miał on zapłacić Bankowi odsetki od kredytu przeterminowanego, według stawki zmiennej, odpowiadającej trzykrotnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Tymczasem w pozwie powód wskazał, iż domaga się zasądzenia od pozwanego między innymi odsetek umownych liczonych od kwoty 190.975,62 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP. W tym kontekście można sądzić, iż również wcześniejsze skapitalizowane należności odsetkowe mogły zostać w ten sposób policzone, a jeśli tak, to nastąpiło to w sposób niezgodny z łączącą strony umową. Powód nie wyjaśnił jednak, na jakiej podstawie domaga się zasądzenia odsetek w takiej postaci i wysokości. Nie wykazał również w toku postępowania, w jaki sposób zostały naliczone dochodzone pozwem odsetki. Nie ma przy tym znaczenia, że część tych odsetek została naliczona jeszcze przez pierwotnego wierzyciela, a więc Bank (...) S.A. z siedzibą we W.. To na powodzie – zgodnie z regułą wynikającą z art. 6 k.c. – ciążył obowiązek wykazania, za jaki dokładnie okres i w jakiej wysokości zostały naliczone wszystkie dochodzone pozwem odsetki. Samo wskazanie przez powoda kwoty odsetek oraz dokonanie ich podziału na odsetki umowne naliczone przez Bank do dnia cesji wierzytelności, odsetki karne oraz odsetki naliczone przez samego powoda po dniu dokonanej cesji wierzytelności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w niniejszej sprawie, jest w ocenie Sądu niewystarczające i nie stanowi dostatecznego wykazania wysokości dochodzonych odsetek. Powód powinien szczegółowo wyjaśnić, w jaki sposób wyliczył odsetki należne za konkretny okres i jak ustalił ostateczną kwotę poszczególnych odsetek, których domaga się od pozwanego. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że już samo uzasadnienie postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z 23 października 2013 roku, powinno stanowić dla powoda reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika wystarczającą wskazówkę, że nie wykazał w dostatecznym stopniu dochodzonego roszczenia i winien w tym zakresie przedstawić stosowne dowody.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu wobec pozwanego roszczenie z tytułu wskazanych w pozwie odsetek. Dlatego też Sąd zasądził od F. B. na rzecz powoda kwotę 125.000 zł wraz ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, to jest od 04 lipca 2013 roku do dnia zapłaty, a dalej idące powództwo oddalił (punkt I. i II. sentencji wyroku).

Jak już była o tym mowa, powód nie wykazał również podstawy żądania odsetek od całej kwoty stanowiącej wartość przedmiotu sporu w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP. Z załączonej przez powoda umowy kredytu wynika jedynie, że w przypadku niewywiązania się pozwanego z terminowej spłaty kredytu lub jego raty, miał on zapłacić Bankowi odsetki od kredytu przeterminowanego, według stawki zmiennej, odpowiadającej trzykrotnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Dlatego też orzeczenie o odsetkach należnych powodowi od zasądzonej w wyroku kwoty, Sąd oparł o przepis art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z uwagi zaś na fakt, że powód nie wykazał żądanej przez siebie stopy odsetek, należały się odsetki ustawowe (§ 2). Co do zasady odsetki ustawowe należne są od daty wymagalności roszczenia, co następuje często z chwilą wezwania pozwanego do spełnienia świadczenia, czy też doręczenia odpisu pozwu. Dlatego też Sąd zasądził na rzecz powoda odsetki ustawowe zgodnie z jego żądaniem, to jest od 04 lipca 2013 roku do dnia zapłaty.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w punkcie III. sentencji wyroku oparto na treści art. 100 zd. 1 k.p.c., biorąc pod uwagę częściowe uwzględnienie żądań powoda oraz wysokość poniesionych przez niego kosztów.